

gjøre en Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede Ordfører har anført, idet han har udhævet, at han vel tidligere havde yttret, at Indquarteringskatten var forskjellig fra Indquarteringsbyrden, men at man desuagtet ikke er afveget fra det i Lovforslaget opstillede Princip, naar man har villet fordele Indquarteringsbyrden anderledes, end den siden har været. Det forekommer mig nemlig, at den ærede Ordfører derved har indrømmet, hvad jeg har anført; thi her er ikke Spørgsmaal om, hvorledes Indquarteringsbyrden tidligere var fordeelt, men her er Spørgsmaal, om hvad der er Skat, og hvad der ikke er Skat. Naar det ikke kan benægtes, at Indquarteringskatten tidligere havde en vis bestemt Størrelse, saa kan man ikke komme frem og sige: Vi fordele nu Indquarteringsbyrden paa en anden Maade, end hidtil, og derved følge vi den Regel, som er opstillet i den ældre Lovgivning med Hensyn til Skatten; thi Skat er og bliver aldeles forskjellig fra Byrde. Man kan ikke sige: Gifter den ældre Lovgivning udgjorde Skatten det og det Beløb; men det var ubilligt; vi ophæve nu Byrden; thi saa har man jo egentlig forandret det, som man gaar ud fra, at man vil, skal vedblive at være uforandret. Jeg kan derfor ikke indrømme, at ved det af Ordføreren Anførte, det Argument, som er hentet fra, at der kun er Tale om Skat, og ene og alene om Skat, at det paa nogen Maade er svækket. Smidlertid skal jeg, da jeg troer, at Loven jo i det Hele bør gaae igjennem, skjøndt det er en Afvigelse fra selve Principet, dog stemme for Loven. Men jeg havde rigtignok ønsket, at den ærede Ordfører havde meddeelt Dplysninger om selve Regnskabet fra General-Indquarteringscommissionen og ikke om sammes Revision; thi det er Noget, som naturligvis ikke kan interessere det Offentlige, om deraf finder en Revision Sted eller ikke; men det, der kunde interessere Offentligheden, det er selve Regnskabet, det er Marsagen til, at dette Regn-

skab ikke er kommet frem under selve Finantsregnskabet, ligesom alle øvrige Regnskaber, ligesom jeg ogsaa kunde have ønsket, at den høitærede Indenrigsminister vilde have yttret sig om, hvorvidt Principet for Indquarteringsvæsenet skulde anses som uberørt af nærværende Lov.

**Krabbe:** Jeg skal blot tillade mig at bemærke til de Dtringer, som den ærede Ordfører fremførte med Hensyn til, at jeg mulig ikke havde taget i Betragtning, at de bornholmske Kjøbstæders Folketal kun skulde regnes for en Trediedeel, at jeg dog virkelig har taget Hensyn dertil, og at, efter min Beregning, vil det blive noget over 1200 Rbd., som de ville komme til at svare, istedetfor at de forhen kun svarede mellem 3<sup>00</sup> og 400 Rbd. Jeg maa indrømme, at det vil gjøre nogen Forskjel, at Assurancesummerne ogsaa skulle tages i Betragtning; jeg har ikke været i Besiddelse af de fornødne Dplysninger til at kunne gjøre Beregning over, hvorledes det da vil stille sig, men Forskjellen vil i al Fald kun kunne blive 2 eller 300 Rbd., saa at de bornholmske Kjøbstæder dog, under alle Omstændigheder, ville komme til at udrede meer end det Dobbelte af hvad de hidtil have ydet. Og Enhver, der kender de bornholmske Kjøbstæders Tilstand i det Hele, vil indrømme, at dette ikke er ubetydeligt; thi de fleste af disse Kjøbstæder ere usformuende, og den Byrde, de derved paalægges, vil være dem i høi Grad trykkende. For øvrigt antager jeg det at være en Selvfølge, at for Fremtiden, naar der requireres eller anvises Dvarteer til Militaire, at da Statskassen saavel vil udrede Godtgjørelse til Dvarteer-Varterne, som at ogsaa navnlig de, der skulle levere Heste til Bespænding for Kanonerne, ville faae dette godtgjort som en anden Kongereise; thi det præsteres omtrent som UGter, idet Hestene leveres efter Dmgang, og det synes da rimeligt, at det ogsaa maa erstattes dem, som skulle levere Hestene.